

idetmindste jeg som Marineminister — og jeg formoder ogsaa Generaladjutanten — paa det Allerbestemteste maa modsætte mig. Den Gage, som blev normeret, vilde altsaa blive tilstaaet den nye Embedsmand, og i saa Fald vilde denne Gage plus de 800 Rbd. blive Statens Udgift, hvormod den efter Regjeringsforslaget kun vil blive 1200 Rbd.; hvormeget den vil blive i det andet Tilfælde, vil naturligviis afhænge af, hvor stor Gage der bliver normeret for Embedet. At det ikke kan være en Mand, tagen ud af Underofficersklasserne, det maa jeg, som sagt, bestemt modsætte mig. Denne Embedsmand har muligviis ikke overmaade Meget at bestille; men han har vigtige Forretninger, idet nemlig alle Resolutioner, som gaae fra Ministeriet til Hans Majestæt og omvendt, gaae igjennem hans Hænder. Det kan med al Respect for Underofficerernes Dygtighed ikke være Ministeriet ligegyldigt, om denne Art Forretninger betros til Hvilkensomhelst. Om det kunde være en Officer af Staten, skal jeg lade være usagt; det foreligger ikke, og jeg skal i Forbigaaende kun dertil bemærke, at, hvis man tog en Officer dertil, saa blev man, da det sandsynligviis blev en Lieutenant, nødt til at udvide Cadrene; thi man har ikke saamange Lieutenanter i Marinen; det er imidlertid kun en Ubetydelighed, som det ikke er værd at omtale. Saaledes som Tingene nu ere, har altsaa Generaladjutanten en Secretair, som er lønnet med 900 Rbd., og jeg antager, som sagt, at denne Løn er fuldkommen tilstrækkelig. Jeg skal iøvrigt oplyse, at Marinens Fuldmægtige med Hensyn til Gageringen ere deelte i to Classer, den ældste med 900 Rbd., den yngste med 800 Rbd., og der er Ingen, som har mindre end 800 Rbd. Gagen for det her omtalte Embede kunde vel altsaa ikke være ringere end 900 Rbd., hvilken Gage jeg er fuldkommen enig i; men jeg maa forøvrigt overlade til Thinget, om det vil finde denne Grund af Vægt eller ikke, som jeg har fremsat for at give ham 300 Rbd. i personlig Tillæg. Videre skal jeg ikke yttre i denne Sag.

Tscherning: For at der ikke skal opstaa nogen Misforstaaelse, maa jeg gjøre opmærksom paa, at jeg opfattede Marineminister-

rens Ord, som om han antog, at denne Fastsættelse af 900 Rbd. kunde betragtes som en Norm for Posten, der ikke kunde lide nogen Forandring; men den ærede Minister maa vel lægge Mærke til, at ved enhver ny Ansættelse videres Gagen paany, og jeg tør næsten indestaae for, at der ikke nogenstunde mere bliver voteret 900 Rbd. til denne Post. Det er en reen Velvilligheds Sag, at der er blevet voteret 900 Rbd. Det er af Ministeren sagt, at den omhandlede Secretair havde just ikke mange Forretninger, men at det var en Art Tillidsforretninger, han havde, som bestode deri, at alle Resolutioner, Ministeriet angaaende, gik gjennem hans Hænder. Jeg gad egentlig vide, hvad Generaladjutanten da er, saafremt alle Resolutioner, Ministeriet angaaende, nødvendigtviis skal gaae gjennem hans Secretairs Hænder. Dersom disse Resolutioner ere af en saadan Art, at de uden Fare kunne gaae gjennem Hænderne paa en betroet Mand, saa behøver Secretairen ikke at være andet end en betroet Mand, der kan registrere, convolutere og skrive udenpaa; thi med Resolutionernes Udfærdigelse kan han ikke have Noget at bestille; og, ere de af en saadan Natur, at de ikke bør komme i andre Hænder, saa bør Generaladjutanten paatage sig det Hverv selv; derfor er han Generaladjutant og derfor lønne vi denne Mand meget høit; ellers kunde vi holde Secretairen alene. Han skal ikke have en Secretair til at gjøre alle Forretningerne, paa dem nær, som bestaae i at følge Kongens Person; han skal have en Secretair, som kan hjælpe ham til at gjøre, hvad man i den Art Forretninger kalder det Underordnede og Manuelle. Det skal upaatvivselig være en betroet Person; men jeg troer neppe den ærede Minister vil udtale her, at han imellem de Mand af Underofficersklassen, som han maa betroe saa mange vigtige Hverv, ikke skulde kunne finde En, som han just i denne Retning kunde stænke en saadan Fortrolighed, eller at han ikke skulde kunne finde i samtlige sine Contoirer En, som han i saadanne Forretninger kunde sætte Tillid til med Hensyn til hans Tausshed og Trofasthed; om han hos ham vil finde Duelighed, det er en anden Sag, derom kan være Tvivl; men om Tausshed og